

De foreslåede regler forudsættes også at finde anvendelse i sager, der behandles ved boligret.

Retssager om hus eller husrum, der er omfattet af lejeloven, skal efter lejelovens § 107 indbringes for byretten, der i disse sager benævnes boligret. Sagerne behandles efter retsplejelovens regler for byretssager med de ændringer, som forholdene gør nødvendige, jfr. lejelovens § 112, stk. 1. De foreslåede særregler for sager af mindre værdi vil efter justitsministeriets opfattelse uden vanskelighed kunne finde anvendelse på disse sager.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 2*, omfatter dels sager, i hvilke der er truffet realitetsafgørelse ved de pågældende nævn, dels sager som er forliget ved nævnene, herunder forlig, der er tilvejebragt med bistand fra de til nævnene knyttede sekretariater. Bestemmelsen omfatter derimod ikke de sager, der er afvist fra nævnene som uegnede til nævnsbehandling, jfr. forbrugerklagenævnslovens § 7, eller som er afvist på grund af manglende kompetence. De sidstnævnte sager vil derfor kun kunne behandles efter de foreslåede regler, hvis sagen falder ind under bestemmelsen i *stk. 1, nr. 1*.

Bestemmelserne i *stk. 2-6* svarer til bestemmelserne i § 1, *stk. 2-6*, i betækningsudkastet.

Det forudsættes, at retten ikke gør brug af reglen i *stk. 6* i sager, hvori forbrugerklagenævnet eller et godkendt klagenævn har truffet en afgørelse, der har givet forbrugeren medhold. I sådanne sager har forbrugeren efter den gældende ordning, jfr. § 335 a, automatisk fri proces, uanset om sagens udfald for parterne eller andre har en økonomisk betydning, der rækker ud over parternes påstande. Retten bør derfor ikke, når § 335 a ophæves, kunne henskyde sagen til behandling efter de almindelige regler, selv om sagen har en mere vidtgående økonomisk betydning. I de pågældende sager vil modparten (den erhvervsdrivende) i øvrigt skulle betale sagsomkostninger m. v. efter almindelige regler, selv om de foreslåede regler finder anvendelse, jfr. lovforslagets §§ 406 og 407, *stk. 3*.

Til § 401

Efter bestemmelsen i *1. pkt.* er forhåndsaftaler om voldgiftsbehandling ikke bindende, medmindre begge (alle) parter er erhvervsdrivende, og tvisten vedrører erhvervet. Det samme gælder efter bestemmelsen i *2. pkt.* med hensyn til aftaler om værneting.

De pågældende bestemmelser, der svarer til § 2 i retsplejerådets udkast, finder kun anvendelse på sager, som er omfattet af de foreslåede regler. Det

forslag til lov om køb på kredit, som fremsattes i folketinget den 10. oktober 1980, indeholder en bestemmelse (§ 40), hvorefter forhåndsaftaler om værneting ikke er bindende for køberen i sager vedrørende forbrugerkøb på kredit. Denne bestemmelse vil finde anvendelse uden hensyn til sagsgenstandens værdi.

Til § 402

De foreslåede bestemmelser i *stk. 1 og 2* svarer til betækningsudkastets § 5, *stk. 1 og 2*.

Det vil som forudsat i bestemmelsen i *stk. 2* ofte være tilstrækkeligt at indhente mere formløse udtalelser fra sagkyndige til brug ved oplysning af sagerne i stedet for at afholde egentlige syn og skøn efter reglerne i retsplejelovens kapitel 19.

Bestemmelsen i *stk. 3* bygger på betækningsudkastets § 5, *stk. 3*, men afviger på to punkter fra retsplejerådets forslag. For det første er det efter lovforslaget en betingelse for, at retten uden for retsmøder kan indhente oplysninger fra parterne eller tredjemand, at parterne forinden har haft lejlighed til at ytre sig herom. For det andet vil retten, efter at den eventuelt har indhentet oplysninger uden for retsmøder, kunne afsige dom på det tilvejebragte grundlag, hvis ingen af parterne begærer afholdt retsmøde. Der stilles således ikke som efter retsplejerådets udkast krav om, at der skal have været afholdt i det mindste et retsmøde i sagen. Det må imidlertid antages at blive den normale ordning, at spørgsmålet om, hvorvidt det vil være hensigtsmæssigt, at retten på egen hånd indhenter oplysninger i sagen, vil blive drøftet med parterne i et retsmøde.

Til § 403

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i betækningsudkastets § 6.

Til § 404

Efter bestemmelsen i *stk. 1*, der bygger på betækningsudkastets § 7, *stk. 1*, kan retten beskikke en advokat for en part, når der findes særlig anledning dertil. I modsætning til retsplejerådets udkast vil retten i de nævnte tilfælde kunne beskikke en advokat for en part, uden at det nødvendigvis kræves, at den pågældende opfylder den økonomiske betingelse i retsplejelovens § 330, *stk. 1, nr. 2*. Fravigelsen af retsplejerådets forslag har bl. a. sammenhæng med forslaget under *nr. 1*, hvorefter der ikke kan meddeles fri proces i de sager, der behandles efter de foreslåede regler.